

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.4. Vnde ememus panes? Seruis Dei non deficit alimentem, quibus & vtiliter & honorificè succurrit, non sicut diabolus, mundus, & caro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

DOMINICA QVARTA QVADRAGESTIMA.

etum non prophetam sed seruum appellat Dei? Cur non *Vir desideriorum*, vt alias, sed *Serue D. i.* q. d. Amice charissime, Daniel seruus es Dei, atque in dubium erat, quod te illi seruenter, uoluerat in illum oculos conseruentem, vt eius obedientias mandatis fame, non effet occisurus. *Tolle prandium, quod misisti ibi Deus.* Ipse est, qui tibi hoc misit. In gentia procumbens Daniel ait: *Recordatus es mei Domine Deus meus,* & non de reliquis diligentes te. Labet audire D. Basilius. Ne vir S. iopha premeretur, temporis momentum sanctorum penetravit, quantum à Babylone distat Iudea. O charissime, viuam dum labore permisit mille leonibus circumdatu, ut deuorare te filii, amici, propinquai, auditores, debita, iuopia, & fames velle videantur: oculos suscum ad Deum tolleres, & in illum cor tuum defigeres, illique ex animo seruite propinquas! vt nam tu misericordia, quae tibi persuades, quod te velut tamelici leones dilaniant auxilij timotes, curaque vales; vt ignores unde tibi videntur, unde vestitus adueniat, te recolligeres, tua presentem peccata cōfiterentur, & serio diuinium intēderes obsequium quām cito perciperes nescia vnde, vel quomodo, velut per aeris vacua, qualiter quidam aduolaser Abacuc, ubique diceret: *Seruis Dei tolle prandium, quod misisti ibi Deus.*

§. 4. Vnde ememus panes? *Seruis Dei non deficit alimentum, quibus & uisiter & honorifice succurrit, non sicut diabolus, mundus, & caro.*

¶ 12 *O*culos suos Dominus in illos deficerit, qui iudos in illum defixerat: nec siltis hic, sed efficaciter agit de prouidient illis alimento. Sæpius diximus, speculum Deum esse lucidissimum. *Vis ut illud te aspicias, illud tu aspicere: non enim tu oculos tuos maiori ad illud conuertes diligenter, quam ipsum ad te.* Hoc diuinum ille spiritus sponsa sibi chariflina assertit D. Catharina Senensis, vt noster refert D. Antonius Archiepiscopus Florentinus: *Filia cogita de me, & ego cogita de te.* Numquid meliori tu, quam ego, lego ducetis? Numquid meliora tibi, quam mihi sunt viscera? Si igitur ad me tu configurabis, credisne quod ego te tibi decelinquam? Quam apte locutus est D. Petrus Deo ieruentibus: *Omnem solitudinem vestram projecientes in eum: quia ipsi*

cura est de vobis. Fanulus, qui in campo pro Domino suo gnimiter laborat, de cibo non auxiatur: etenim nouit Dominum curam sui facti cepisse, sibi que prouidere, si talis sit qualis esse convenient. Deone seruis & Laboras? lacta cogitasum tuum in Dominum: erit etenim ipse de te sollicitus. Eleganter hoc expetiit D. Cyriacus. *Quando fuitum est, ut iusto possent esse subsistua vita, cum scriptum sit: Non occidat D. Cyprianus. Dominus sicut animalia iusti?* Elias in solitudine L. de operis ministrantibus pauperatur, & Daniels in lacu Eleazar ad Leonum prandiam iussu regis inclusus, prandium diuinitus apparuit: & tu metuus, ne operans tubi, & Dominum pronuntias deitatem aliumnum: quando ipso in Euangelio ad exprobationem eorum, Dei de quibus mens dubia est, & fides parva, & contemnatur & dicitur: *Afficie voluntatis cali, Passeribus alimentera prestansur, nec cibis deest, in Christiana re tua.* Dei seruo, tu operibus binas dedito; in Domino suo clavis quisca aliquid deficiuntur? Unde bat incredula cogitatio? *Querite inquit Christus, regnum Dei primatum,* & omnia ista apponenatur: *Matt. 6. Et apponit omnia dicit & iradi, quicunque regnum est in gloriam Dei queruntur.*

Hoc supposito tuis in necessitatibus non sit ea prima cura, non hoc te maximè sollicitet, vide tibi vita subsidia: sed loc attende, num illi debitis fetuas, num in illam cor tuum, an que reieccris: *Site reperias Dei immemorem,* si de illo non cogitassis, si nescias quid sit te ipsum, ut seruum fidem, eius siletate praefestis, si gressus tui non eius sequantur, sed Sathan vestigia, mentis tibi timendum, non enim tui habebit memoriam, non sollicitudinem. Olim vidit Zacharias quoddam incurias, Deique immonores, non vulgaribus oppressos calamitibus, intelligit autem vates Deum sic loquentem: *Zacharias. Non possum vos. Qued moriuntur mortuari, & quod faciuntur suicidiatur, &c. Nominis, quod amplius de te sit sollicitus: si fame langueas, rabie torquerabis: si morbis anxientur, necessitate consumaris. Vos mei visitis immemores, & ut memor sum vestri desideretis?* In quem expositulas, quod tibi necessaria deficiant, teque Dens extremam pati indigentiam patiatur si tu ei vecors negligas inserviuet serui Domino sincere, & confitit, quod tibi non dexter, nec te perfite patiatur, nos beatus. Nolim omittere præclaram D. Ang. considerationem in Hilt. de Jacob & Ioseph. Ex matris consilio Jacob profugus ad auncinum suum La. Laban proficitur. Erat hic idololacta, Dei iniuria ob meus, habebatque dominum suum ut inanum factum idolatum. Ingreditur illam Jacob, & cum eob.

modi-

modicis. Laban gauderet opibus, quam pri-
mum Jacob illam ingreditur, per amplam. Deus
suum illi superinfundit benedictionem, eiusque
domini ob meira Jacob infusus: & cum hac
sit adeo efficax, continuo cumulatum acref-
scunt illi facultates, ut, quod duobus verbis
diximus, Laban euaderet omnium datussum:

Geu. 30.

30.

Hoc Jacob postmodum Labano obiecit: Modicum
labuisti, antequam venire ad te. Entra diues effe-
ctus es, benedixit; tibi Dominus ad introitum meum.

Confidera Ioseph. A Fratribus viginti distracti-

43. 13. hit argenies, ab Imaelitis tertius abducitur,

V. haret in Agypto, à Putiphate Pharaonis Eunu-
cho emituit, quem in domum suam amādar man-
cipium.Putiphati
titulo.

Joseph.

illii suam Deus largam depluit benedictionem,

ex qua brevi tempore se cunctis gaudet opibus

affarii abundanter. Benedixit Dominus domum

Agypti proper Ioseph, & multiplicauit tam in

adibus, quam in agris cunctam eius substantiam.

Impres Deo Rex Pharaon cunctis praescribit man-
datum obfetricibus Agyptiis, & quoties mu-
lieribus Israelitarum patientibus affilient,

cunctos mares (horrefo referens) in flumen

emergent. Ille pietate permissus, nedium tam

crudeli facinus non patrunt, sed & recens u-
tos masculos toto sume conamine nisi conferre

Pharaoni mendacium imponentes, quod Ita-

litarum mulieres tanta valerent pariendo an-

dustria, ut illis accedentes iam partum essent

enixa, insantemque alio transportarent. Deo li-

cer mendacium immo pere dispiceat, quod

ne ob totius esse mundi salutem proloquendum,

illii tamen in cantum placuit obfeticum pia in

populum sumi misericordia, ut illis propterea

supta modum benedixerit eumque domos omi-

nigens bonis impluerit, ita ut illis nulli essent

in terra diores. Circa hoc eleganter discurrunt

D. August. a & D. Gregor. b Nec hoc s. tacuit

Eloquium c Obstetrics non fecerunt iuxta prece-
b. Lib. 18. ptum Regis Agyptis conservabant mares. Valeat

Moral. igitur, obsecro, inquit D. August. modo ratio-

c. 2. & 3. ut tantum prospicit vberate, ut domum eius bo-

nis impletar, qui illam & idolis & idololatrijs

implerat, eo solum titulo quod Jacob illam in-

tranerat, videtur ubi, quod ipsum Jacob fame

magis permittet interire? Nendum hoc non permisit,

i. istis pro-

trompe, ut percutitus fame Palestinius, (inten-

s. 27.)

VI. Obser-
vacio-
nibus

Agypti oblerua-

tos mares

Ihsuclita-

rum.

a Lib. c. 8.

Obstetrics non fecerunt iuxta prece-
b. Lib. 18. ptum Regis Agyptis conservabant mares. Valeat

Moral. igitur, obsecro, inquit D. August. modo ratio-

c. 2. & 3. ut tantum prospicit vberate, ut domum eius bo-

nis impletar, qui illam & idolis & idololatrijs

implerat, eo solum titulo quod Jacob illam in-

tranerat, videtur ubi, quod ipsum Jacob fame

magis permittet interire? Nendum hoc non permisit,

i. istis pro-

trompe, ut percutitus fame Palestinius, (inten-

s. 27.)

VII. Quanto

magis

permittet interire?

Nendum hoc non permisit,

i. istis pro-

trompe, ut percutitus fame Palestinius, (inten-

s. 27.)

quos accola morabatur) ut multa seminantisibus
paruam tamen messem colligentibus, huic tamen
omnia copiose redundant, & qui parum semina-
bat, fructum reserret centefimum. Ita ut cum
Palestinum illumodilem, vellentque de terra sua
profugum eliminate, huc tanta frugum coja
illis oculos aperuit, quo liquido coularet a Deo
tantam illi prouidire vberatem, vide velut tanti
Domini seruo humiles le eius peccatis prostrati
ruunt. Qui Agyptio infideles & peccatori plero-
li tanta concilia bona, ut illis domum eius repleuer-
et eo tantummodo nomine, quod Ioseph illam
fuerat ingressus, forte indicabis, quod ipsum Iose-
ph inopia languescere patietur? Parum est,
quod hoc non fecerit, inopere & in eius tribula-
tionibus, servitate, & carceribus, illi socius
adhæsit indipudens, venditum iustum non dereliquit
&c. Defendit cum illo in foveam, & in vinculo
non dereliquit illum. Non solum necessaria illi mi-
nistrando vita subsistit, sed ad tantam illum ex-
tollendo celistinum, ut ille fuerit, qui mun-
dum viuorum in septenni illa nouissima fame
tempore Regis Pharaonis, ne perire, prouide
fusinuet. Qui Agyptiis obstetricibus tam e-
pulentes consuluit, eo quod tam diligenter filio-
rum populi sui seruandae studerat incoluntari;
cum ita sit, quod nempe fingendo mendacium,
dispicere medium, quo vix sunt, nunquam
de eo timendum, quo sive deset necellarijs,
victusq; desitutus? Absit omnino, quinimo taliter
illis lucerit, ut cum deserta perambularet
omnis victus mopes, illis de celo prandium emi-
serit Angelicus manus præpatatum: pariter
& de petris non semel potum eduxerit suauissi-
mum: si quando populum appetitus alii car-
nium, illi per aera denuntit catervas cortinacum,
quas capere, quas licet e comedere ad latetam.
Argumentum D. August. Si patet latronem D. Aug-
usti patet innocentem? Si patet damnandum, non in Ps. 61.
patet liberandum?

Sap. c.

Tom. s.

nim

Fides nos docet Catholica quod qui Iudeum, 14

Araben, Maurum, infidem, peccatorum, Dei-

que hostem sustentat, ipse idem Deus sit, ipse

qui ipsam bona largitus, hoc autem agit, quia

in hac mundi domo sunt, & mortantur servi bi-

bi clarissimi boni feliciter Jacob & Ioseph imi-

tatores. Esterne ergo potest, ut tibi pertinua-

das, quod magnus ille Dominus, qui suis abundan-

ter prospicit inimicis, ad suorum dumtaxat

conseruatio em amicorum, ipsos sit passus

necessarijs indiget? Si sibi contrarios alat,

filios non ajet Audi Davidem: Iunior fui, etc. Ps. 5. 6. 25.

*nim senui: & non vidi iustum derelictum, nec se-
men eius querens panem. Praetara sunt verba
Ecclesiastici 24. quibus ait: Ego quasi terolimbius
extendi ramos meos, & rami mei honoris & gratia.*

*VIII. Deus scilicet terebinthus arbor apud profanos celebris
Auctores, verum & apud factos celebrior. Plinius scribit quod licet in quibusdam prouincijs
arbor sit exigua, in Syria tamen sit maxima: ita
ut sub umbra eius, ramisque possit hominum,
Lib. 13. c. 6 non parva requiescere multitudo. Et tantam il-
lam describunt Isaías & Oseas, ut idololatras sub
O. 6. 13; umbra ramisque eius, Dicitus suis sacra facturi co-
Lib. 14. 20 uenirent. Est similliter arbor medicinalis: distil-
lat enim gummi quibuslibet vulneribus curan-
dis (teste Plinio) congruentissimum. Quām egre-
dīcūt se Dominus sub huius arboris figura de-
fugientes scribitur: Ego quasi terebinthus extendi ramos meos,
protegi. q. d. ea agite homines ad me cōfugite: omnibus
Matt. 11. enim locis est sufficiens: hic de refrigerio, me-
dicina, quiete, umbraque latitudinī: venite ad me
23. omnes, qui laboratis, &c. Quas, quæ, umbras,
Dominus, tu protendunt rami i Rami mei honoris
& gratia, q. d. honorem hic inuenietis & utili-
tatem. Verbum hoc, *Gratia*, significat vitam &
alimentum. Qui sub umbra meam configurari,
honorem inueniet, vitæque subfidiū. Ne quis
sibi in animum inducat me sordidum adeo, &
esse abieciū, ut illum qui ad me configurari,
patiar interficere, fame confundi, perdiqne necessi-
tate.*

*Vifum est Lot, quod eo ipso, quo, peregrini
sub umbra domus suæ fese receperant, illis tuti-
tati teneretur, filiarum suarum licet castitatis
impedio: quo circa dum inaudiat illis vim
Gen. 19. 8. inferunt Sodomita; illis sic responderet: Habet duas
filias, que necedum cognoverunt virum, educam eas
ad vos, & abutimini eis, sicut vobis placuerit, dum
modo vir illi nihil mali faciat: quia ingressi
sunt sub umbra culminis mei. Fierine potest, in-
quies, ut hoc fecerit Lot? vtique Domine: erat
etiam vir virtutis & honorabilis, qui vero talis
est, eius hoc munerus est, ut si quis ad eius fu-
git protectionis umbram illum non deserat indefen-
sum, proprio licet incommode. Accurrunt
Gabaonitæ ad sanctissimi Iosue defensionis um-
braculum, & re ipsa illum circumueniunt, di-
centes: se illos non esse, cum quibus immortales
haberent inimicities: nihilominus licet hoc
postmodum intellexerit, cum ab aliarum preme-
rentur nationum exercitibus, in eorum arma-
sumit defensionem & conservationem. Quia
ratione hoc egit Iosue? Quia vir erat dignitate
primarius, & licet illi fraudibus viceretur, ta-*

*men quia vidit quid sub umbram aliarum suarum configurissent, non se decere paravit permittere, ut subfido delitatu succumberent. Igitur Sennito de Domino in bonitate. De Deo, quod de Lor, hoc sentit: & de Deo, quod de quocumque viro iusto, hoc sentire, qui namque ad eius configuit culmen, illique seruit, indecens est, ut illum sicut panis inopia labore, improbum est, ut dicat, tuum mihi pro sit obsequium, de victimis tibi propiciat alius. Hoc indicat ab homine dictum, quo nullus infamior. Sertito mihi, tibique subfida quarto. Num igitur adeo celles Deum famam sua prodigum, ut de illo credas hoc ab eo dicendum, quod vitiosissimus mundi Dominus suo numquam dixit famulo? Et de illo tibi times, quod te grauiter servientem finit fame collabescere? Hoc agere non nouit Deus: David eternum, cui apparet nota erat Dei natura, solam hanc allegabat rationem, ut ciuius sibi depositaret auxilium, quasi iure debitum, eo quod fiducia plenus sub alas divinae configisset protectionis: Conserua me Domine, quo-
niam speravi in te.*

*Ino aliiquid huius in presenti monstrat E. 15. 40
vangelio. Referunt tres Evangelisti: D. Matth.,
D. Marc. & D. I. ne. quod prædictum, quod Do-
minus multitudini predicavit *caelstia magna*,
que illi aperiens mysteria, cutansque languidos
corum: Excepti eos (inquit D. Lucas) & loqua-
tur illis de regno Dei, & eos qui cura indigebant,
apanabit. Huic exercitu usque ad vesperam occu-
pabatur. Igitur Apostoli vesperana notantes, tur-
bamque fame laborare, Christum omnes con-
ueniunt: Accedentes duodecim discerunt illi, dimittit. Diffiden-
te turbas, ut euntes in castella, vallisque, qua circa tibi de-
sunt, abiuriant, & inueniant escas. Hoccine mihi suggeritis, inquit Dominus? numquid mihi tibi Christi-
putatus contineo, quod cum toto die gratia sto dis-
mei, & quasi mihi in obsequium omnes mihi pluerit, &
adhaferint, modo cum dies ad occasum tendat, ei est in
illos ejiciens, dicam: Quixote qui vobis victimum iuris.
largiatur? Vos date illis. re. Nostie, in-
quint, Domine, & conuersus ad
Philippum ait: Vnde eis fames, ut m' inducent
bi? Sibi dedecori ducere videbatur Dominus,
quod sibi ab Apostolis suggeriebatur: toto die
vos populus hic est comitans, modò, illis di-
cito, ut sibi conuiuant alimentum. Hoccine mihi propositis? An ergo de me hoc credendum,
quod illos perire patiar, quia ex me sequela ne-
cessitatē famemque patiuntur? Hoc ignorat
Deus omnino.*

*Quis diabolo mundo, carneque vilior, quis
abie-*

XII.
Diabolus, mun-
dus &
caro sibi
seruantes
fame si-
terire.
Luc.15.15

abjectior, quis infamior, hoc quidem facient, & illorum est hæc consuetudo, satagut ut illis seruas, te tamen inopia occidum dicuntque, vt qui vos alat, inquiratis. Exemplo tibi sit miser ille iuuenis, cui in animum venit patetius excedere laribus, vbi quidquid illi necessarium erat, abundanter suppeditabat, qui Domino illi se tradidit abieci-
mo, & in eius suscipitur famulatum, *Abbasit vni ciuium regio*n illius**. Quem in villam suam ablegavit subilecum, & porto conditione, vt illi seruens victum aliunde sibi conquereret: itaque illi seruit mortalium infastis, ad tantas redactus famis angustias, vt optaret inanem im-
plete ventrem de filiis, quas porci manducabant: *Et nemo illi dabit*. In domo quippe diaboli de facili inuenies, qui tibi auferat, non qui det, qui precipitat & deiciat, non qui lapsum erigit. Attende charissime, postquam diabolo seruus adhasisti, quid tibi precor contulit? Postquam in eius obsequium, annos, salutem, quietem, bona-
que dilapidaisti, vide quid tibi dederit? Mundus, an quam hic alius? Illi secundo magnam aleando familiam, seruos plurimos, superbam seruando granitatem, thedas multas, autea p'uram, fu-
ctionibus adhaerendo, vt legibus eiuslo tempore-
res, paulo post qualem te esse compres: Con-
sumptæ sunt opes peritura valetudo, anni transi-
acti, dicitio illi querulus, quod eius gratia ad tantam sis delapius inopiam, quam cito tibi res-
pondebit id, quod alij Iudeæ Christi venditori:

*Matt.27.4 Quid ad nos? Tu vaderis. Hinc apage miler, ta-
mēsi te p'ra numia tristitia suspenderis, medium
D. Aug. dirumparis. Amas sculum (inquit D. Aug.) labo-
belbi te, qui amatores suos vorare nouit, nō portare,
verò D. Caro rigor, attende, si te sibi seruientem sit
minis T. sustentatura, illam excipe genialiter, laute, mar-
tialiter, illi obtempera, illam vt Deum tuum a-
dora, & postquam in hoc sanitatem, opelique
prodige consumperis, illi dicio, vt tibi succur-
rat, prouideatque virte subtilium: iam vides,
qualem te deserat, morborum colluviem, apo-
plexiarum, dolorum, fordinum, infamie, pauper-
tatisque europe spectaculum. Hoc luce clarius no-
stris spectamus oculis, quam dicere possemus,
verbilique latius exponere. Eia ipitur amice, Deū
sequere, Deo famulare, Dei peccata voluntatem, Dei
sub umbram confuge in Deum oculos tuos
conice, Dauidem audi te ferio exhortantem: *Tu-
mete Dominum omnes sancti eius: quemam non e'z
inopia timoribus eum. Divites eguerunt & ex-
sisterunt, inquirerentes autem Dominum, non minen-
tur omni bono.**

Ps.33.10.

§.5. Vnde ememus panes? Ad Dei sp'ctat
prouidentiam nos atere, seq, credit offensum
ab eo, qui de illo in suis diffi, lit angustiis.

S Ecurus esto, quod si Deo seruieris, fame te ¹⁶ non patienter intenterit. Solidissimam clam

Deus per Isam, querelam exposuit: *Audite Isa.46.3.*

*me donus Iacob, & omne residuum domus Israel,
qui portavimus a me uero, quia gestarimi a me
valua. Usque ad senectam ego ipse, & usque ad ca-
nos ego portabo: ego feci, & ego seram: ego portabo,
& salvabo. Cui assimulasti me, & adequaisti, &
comparasti me, & fecisti similem. Audite me
omnes, (popule meus) & hoc vobis notum sit,
quod semper quādū mundus mundus erit,
sim ego ille, qui de vobis curam gero perpe-
tuam. Primo, quia vos creauit, vosque feci,
vosque compoluisti, quoicirca ad me vestri perti-
nent sustentatio: Ego feci, & ego seram. Non est ^{I.}
in Deo minor, qua mundus regit prouiden-
tia, quam qua condidit, potentia. Mundus tali est Dei
creatur potencia, vt illum de nihilo produixerit, prouiden-
& cum in illo tam admirabiles, variisque fecer-
it creaturas, omnes tamen creauerit perfec-
tas, cuique suam dando naturam & inclina-
tionem, huc calidae complexiones, illi frigide, que fuit
illi humida, alteri secca, illi vt ciui vita frigori que fuit
conueniat, alteri aera, aqua, viuis, terraque alteri
in crea-
terius: cunctis viuentibus suas inducit, inclina-
tiones, naturamque propriam, qua se dimer-
sis sustentant alimeisis, quædam etenim vel-
cuntur carnibus, quædam herbis, quædam terræ,
quædam tritico. Non est eius vius inferior
prouidentiæ: sicut enim non deficit in dando
cuique creature suum esse, iuxta naturæ suæ
proprietatem, ita nec deficit in eam conser-
vando, cuique secundum suam confundendo inclina-
tione.*

On iusto æquiperatur Deus homini, qui ^{17.}
grandem adificauit domum, multis assumpsit Similitu-
famulos, currus, equos, mulieris pediluecas, do-
filii seruos, & videt se totam hanc quam flati-
tut, alete non posse familiam, nec illi vires
suppetere: quocirca illam moderari cogit, fa-
miliorum turbam dimittere, ne pudore con-
fundatur, potestatem, opesque consumat: unde ca-
ratione dinaria content prouidentia, dominum
illâ sic ut condit, ita prouidere, cunctis prospici-
endo, ne forsan illi expiobretur, quod maiorem
multitudinem, pluresque creaturas in sua mun-
di huius domo considerat, quam alete posse vi-
deatur.